

До Українського Православного Загалу в Канаді

Дорогі Браття і Сестри!

Отся світлина представляє, як буде виглядати Українська Православна Церква в Вінніпегу, коли буде скінчена.

Будова церкви почнеться слідуною весни, а що церква в Вінніпегу буде дійсно Катедрою Української Православної Церкви в Канаді, то Українська Православна і громада в Вінніпегу звертається до вірних й прихильників Рідної Церкви в цій Канаді з горячою просьбою причинитися своїми датами до будови цього Храму Божого.

Щоб увіковічити пам'ять тих, котрі причиняться до будови Катедри,—лоти під Катедру поділені на понумеровані квадратові футути і за кожного доляра жертви записується один квадратний фут на жертводавця. Імена таких властителів квадратних футів будуть переходуватися в катедральній церкві так довго, як довго ся Катедра буде існувати.

Колиб хто хотів зайнятися розпродажею квадратних футів, то най ласкаво зголоситься на адресу касієра. До нього треба також слати всі жертви. Адреса касієра:

H. I. BLOK, — 210 DUFFERIN AVE., WINNIPEG, MAN.
 За Комітет Української Православної Церкви в Вінніпегу:
В. Новак, голова. **В. Купченко, писар.**
 За Жіноче Українське Православне Товариство в Вінніпегу:
П-ні О. Свистун, предс. **П-ча А. Романчич, писар.**

ОДЕН ШЕПТИЦЬКИЙ НА МІСЦЕ ДРУГОГО.

(Для запам'ятання).

„Діло“, а за ним і філадельфійська католицька „Америка“ подають такий факт:

Митр. Шептицький вислав від себе до Риму пропозицію, щоби єпископом-суфраганом (єпископом-помічником) у Львові іменовано о. д-ра Теодозія Галушинського ЧСВВ (Чину св. Василя Великого—Василіянця), теперішнього ректора львівської духовної семінарії.

Рівночасно капітула святоюрська (прибічники Шептицького) звернулась від себе з окремим пропозицією до Риму, щоби єпископом-суфраганом для Львова іменував римський престіл (папа) о. Климентія Шептицького, ігумена чина Студитів в Уневі, рідного брата митр. Шептицького.

Справа львівської суфраганії буде порішена мабуть щойно за кілька місяців, бо рим

ська курія мусить ще перевести переговори з польським урядом.

Отже ясна справа! До помочи одному Шептицькому має прийти ще й другий, щоби каясь засісти на митрополічій стільці. Се одно!

Друге те, що Рим в справах греко-католицької церкви радиться Поляків. На що Польща згодиться, за тим за явиться і папа, або інакше сказати — справами греко-католицької церкви не розпоряджають ані самі греко-католики, ані навіть папа, але Поляки. Папа лише прибиває печатку на польське рішення, а греко-католики мусять приймати мовчки, що їм Поляки дадуть в руки.

А капітула... Се-ж дорадники, а властиво прислужники Шептицького, яким ближша католицько-панська Польща, ніж хлопська Україна.

А який буде дальший хід всего того?

ПЛАТЯТЬ ПО ЗАСЛУЗІ.
 „Діло“ з 21 вересня 1924 подає таку новинку:

Святий Йосафат на Індексі.
 — Польська державна прокуратура при окружному суді в Золочеві почала карне доходження проти пароха села Барилова в Радехівському повіті, о. Івана Нагурського, який назвав св. Йосафата „вірним сином гр. кат. церкви й українського народу“. За те місцева поліція зробила донос, на основі якого закинуто о. Нагурському злочин з \$302 з. к.

Не можна сумніватися, що „Діло“ подаючи наведену новинку, розуміло, що о. Нагурському Поляки заподівають кривду. Чому, мовляв, нашого руського святого не можна руським звати! А однак в сім випадку вина таки за Нагурським... хоч і не конче супроти Польщі. Коли папа по війні прислав до Варшави Полякам (не до Львова, хочби і Шептицькому!) Йосафатову свічку; коли тойже папа минушого року енциклікою оголосив цілому католицькому світові, що Йосафат, „се оден зі спеціальних заступників Польщі“; а ще дальше, коли нагадаємо, що і сам Йосафат в листі до Саліти (12 марта 1622) писав, що в своїй роботі кермує „волею Его королівського Величства і добром Річипосполитої“ — отже інтересом Польщі, то чи не буде найбільшим злочином говорити, що Йосафат є вірним сином українського народу? Невжеж той, що служив вірно королеві і Польщі і для їх добра нищив український народ, міг в той сам час бути вірним сином України?

Се все повинен був Нагурський розуміти і не звати народного ворога сином народу. Щож до Польщі, то певна річ, що в її інтересі було би піддержувати такі проповіді, та коли вона має свої окремі рахунки і переслідує Нагурського, то все таки з боку Українців не може бути співчуття до переслідуваного. Він же дістає по заслугі, хоч покищо і не з рук тих, яких зводить на мав'яці.

ЩО НАМ ПИШУТЬ.

Україна, Н. Дак.

Слава Ісусу Христу.
 Всен. о. Редакторе!

Я отримав вже пару чисел любого Православного Вісника з котрого я дуже задоволений, бо сей часопис є дорогим приятелем нашого народу, бо бореться на наш скатований укр. нарід і його церкву. Ви о. Редактор є тим сівачем, котрий засіває зерно правдивої науки Христової. Ви є керманічем, котрий провадить наш замучений та скатований український нарід правдивою дорогою. Ваш часопис є тим Мойсеєм, котрий має вивести наш український нарід із римської та московської душевної неволі. То нехай Господь Всемогучий скріпить Ваші сили до дальшої праці, і най допоможе Вам згуртувати наш народ під одним прапором. На Вас спляться всілякі клевети, наруги, та

Православний Календар Рік 1924.

(Після нового стилю)
 ЛИСТОПАД

- 1 С Прор. Йоїла
- 2 Н 20. по С. Артемія
- 3 П Іларіона Вел.
- 4 В Аверкія, 7. Муч.
- 5 С Ап. Якова, бр. Госп.
- 6 Ч Арети, Атаназ.
- 7 П Мч. Маркіяна
- 8 С Вчч. Дмитрія
- 9 Н 21 по С. Мч. Нестора
- 10 П Мч. Параскеви
- 11 В Мч. Анастазії
- 12 С Зеновія і Зеновії
- 13 Ч Стахія, Амілія
- 14 П Косми й Даміяна
- 15 С Мч. Акиндина й др.
- 16 Н 22. по С. Акептсими
- 17 П Йоаннікія
- 18 В Мч. Галактіона
- 19 С Павла еп.
- 20 Ч Єроніма, Лазаря
- 21 П Собор Михаїла Арх.
- 22 С Онисифора, Теоктиста
- 23 Н 23. по С. Єраста, Ореста
- 24 П Теодора Стр.
- 25 В Івана Милост.
- 26 С Івана Золотоуст.
- 27 Ч Ап. Филипа
- 28 П Гурія і Самона
- 29 С Ап. і Єв. Матея
- 30 Н 24 по С. Григорія н.

очернення, але стійте твердо як скала, а Всевишній Господь Вам допоможе. Він Всесильний дасть що ще засвітить те сонечко правдивої Христової науки і тим нашим душевно поневоленим братам, котрі ще блудять в римській та в московській темряві. Бо і ми тут на свободній землі Вашингтона, на Україні, Н. Дак., вже скинули римську шлюню ще від 1916 року і маємо тепер доброго та щирого свящ. Льва Веселовського, котрий щиро працює між нами й веде нас до кращої долі.

На сім вікчу сих моїх пару слів котрі пишу до Вас, Всен. о. Редактор, від широго серця, та тільки прошу не протівитися, що може лешо не так сказав, як треба, бо я є простим грекомієм.

Дмитро Павлюк.

СОБОР У. П. Ц. В КАНАДІ.

(Продовження зі сторони 7-ої.)
 щирих борців за рідну справу і від всего українського народу, що стремить до тої самої цілі, до якої і ви стремите. Божа ласка нехай обєднає цілий наш народ одною думкою, одним розумінням і поведе його одним спільним шляхом до кращої долі...

На сім передполуднева сесія собору закінчилась.
 (Дальше буде).

Від Редакції.

Український православний загал привітав появу „Православного Вісника“ з великою радістю. Про се свідчать многі похвальні листи, які ми до тепер отримали, як також число передплат, які до сього часу вплинули.

Одинока недостача „П. В.“ се те, що він виходить лиш раз на місяць. Пишуть нам наші читачі: „Так довго приходиться чекати від одного числа до другого. Чи не можнаб видавати „П. В.“ бодай два рази на місяць?“

Щоб видавати „П. В.“ частіше, треба більше грошей, отже треба більше передплатників. Ми не дістаємо чужої помочи так як другі релігійні органи в Канаді.

Гроші тепер має кожний, отже ніхто не сміє занедбувати свого обов'язку супроти свого релігійного органу.

Вирівнюючи передплату просимо зазначити, від якого числа часопис отримує.
 Ред. „П. В.“

ЦЕРКОВНІ РІЧІ, РИЗИ І КНИЖКИ.

Через редакцію „ПРАВОСЛАВНОГО ВІСНИКА“ можна замовляти всі церковні річі, як фелони, чаші, кадила, свічники, хрести та церковні книжки.

Пишіть на адресу:

THE ORTHODOX HERALD,

379 PARR STR.,

WINNIPEG, MAN.